

ANKICA ČILAŠ ŠIMPRAGA

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje

Ulica Republike Austrije 16, HR-10000 Zagreb

acilas@ihjj.hr

FONOLOŠKI OPIS GOVORA BELOGA

U članku se na temelju građe iz upitnika *Hrvatskoga jezičnoga atlasa* donosi fonološki opis govora Beloga.

0. Uvod

Upitnik Hrvatskoga jezičnoga atlasa na terenu je ispunila Snježana Hozjan potkraj 90-ih godina 20. stoljeća.

U istraživanju je sudjelovalo sedmero ispitanika, pripadnika najstarijega naraštaja: Marija Bon rođ. 19**, Dinka Sarkoč rođ. 1907., Marija Mikićić rođ. 1923., Vinko Mikićić rođ. 1921., Rozarija Bortulin rođ. 1922., Ruža Bon rođ. 1921., Anton Bon rođ. 1920.

Naselje Beli razvilo se na sjeveroistočnom dijelu kvarnerskoga otoka Cresa. Administrativno pripada Gradu Cresu i Primorsko-goranskoj županiji. Naselje se smjestilo na brežuljku nedaleko od mora. Prema popisu stanovništva RH iz 2011. godine u Belome je živjelo 45 stanovnika. Velikim je dijelom riječ o umirovljenicima. Uz poljoprivredu, ovčarstvo i ribarstvo Beljani su se u prošlosti bavili i šumarstvom te pomorstvom.

1. Vokali

1.1. Inventar

Vokalski sustav ima pet vokala u dugim i kratkim slogovima:

<i>ī</i>				<i>ū</i>
	<i>ē</i>		<i>ō</i>	
		<i>ā</i>		

<i>i</i>				<i>u</i>
	<i>e</i>			<i>o</i>
		<i>a</i>		

1.1.1. Dugi vokali mogu biti samo naglašeni, a kratki mogu biti naglašeni i nenaglašeni.

1.2. Realizacija

1.2.1. Dugi se vokali *ā*, *ē* i *ō* mogu ostvariti otvoreni, [ā] i [ē] rjeđe, a [ō] češće: [otāj] ‘tač’, [bāržo], [marēnda], [brēja] ‘bređa, steona’, [želēžo] ‘željezo’; [ōko], [kōža] ‘koža’, [ōn], [gōšt].

1.2.2. Dugi vokal *ē* može se ostvariti u diftonškoj varijanti – [tīelo] (uz *tēlo*), [lībra] (uz *lēbra*), [plīēta] (uz *plēta*), [śedēl] (uz *śedēl*) pridj. rad. m. jd.

1.2.3. Za kratki naglašeni vokal *i* u dvama primjerima u građi zapisano je da se u nekih govornika ostvaruje kao [y] – [kobylā], [žyto] (uz *žito*) ‘žito’, ali treba pretpostaviti da se svaki može fakultativno tako ostvariti.

1.2.4. Kratko nenaglašeno *a* može se ispred sonanata ostvariti zatvoreno – [ćarvī] G mn., [dāržē] 3. mn. prez., [śēdān], [ōšān], [ośgvnājst].

1.3. Distribucija

1.3.1. Dugi vokali ne dolaze u nenaglašenim slogovima.

1.3.2. Zijev ponekad ostaje neuklonjen – *pāuk*.

1.3.3. Ispali su vokali:

- *o* inicijalno: *vūda* ‘ovuda’, *vakvī* (uz *ovakvī*)
- *o* inicijalno i finalno: *vān* (uz *ovān*) ‘ovamo’, *nān* (uz *onān*) ‘onamo’
- *a* inicijalno (rjeđe): *Mērika* ‘Amerika’, *kācija* ‘akacija, bagrem’
- refleks *və* inicijalno u *żęt* ‘uzeti’.

1.3.4. Finalno *-i* ne dolazi u infinitivu (*ośtāret* ‘ostarjeti’, *molit*, *vīt* ‘vidjeti’ itd.).

1.3.5. Prefiks *iz* kontaminacijom s prefiksom *s* (<*sə*) fonemski se neutralizira, a ovisno o fonemskom zvučnom ili bezvučnom okruženju koje mu slijedi, ima lik *ś-* ili *ż-*: *źut* ‘izuti’ inf., *śpecē* ‘ispeče’ 3. jd. prez., *śtūcena* ‘istučena’ pridj. trp. ž. jd., *śprēd* ‘ispred’, *żlēt* ‘izleći’ inf., *żlōmi* 3. jd. prez. Neutralna pozicija ispred sonanata (*żlēt* ‘izleći’ inf., *żlōmi* 3. jd. prez.) pokazuje da je vjerojatno polazni ukršteni prefiks *z-*, no tako nije u slijedu prijedlog + zamjenica (I jd. *śmānu*, [*ś nīn*]).

1.4. Primjeri

Dugi silabemi (mogu biti samo naglašeni):

<i>ī</i>	<i>cedīlnica</i> ‘cjediljka’, <i>gīšta</i> ‘glista’, <i>kī</i> ‘koji’, <i>sīr</i>
<i>ē</i>	<i>štēna</i> ‘stijena’, <i>prēko</i> , <i>vešēlje</i> , <i>žlēt</i> ‘izleći’ inf.
<i>ā</i>	<i>pāmet</i> , <i>lāštovica</i> ‘lastavica’, <i>plāta</i> , <i>gošpā</i>
<i>ō</i>	<i>dōbar</i> , <i>višōko</i> , <i>gnōj</i> , <i>nōs</i>
<i>ū</i>	<i>ūxo</i> , <i>ūšta</i> , <i>jūdi</i> ‘ljudi’, <i>žūb</i>

Kratki silabemi (naglašeni i nenaglašeni):

<i>i</i>	<i>ribar</i> , <i>žajik</i> ‘jezik’, <i>miš</i> , <i>pāprika</i>
<i>e</i>	<i>nēdra</i> , <i>mlekō</i> ‘mlijeko’, <i>ńežlō</i> ‘gnijezdo’
<i>a</i>	<i>glavā</i> , <i>šālža</i> , <i>śān</i> , <i>mōžak</i>
<i>o</i>	<i>kōra</i> , <i>celō</i> , <i>lōvac</i> , <i>tłō</i> , <i>kokūmer</i> ‘krastavac’, <i>żorā</i>
<i>u</i>	<i>agūst</i> ‘kolovoz’, <i>jūtro</i> , <i>pūno</i> , <i>rukā</i>

1.5. Podrijetlo

Vokali *ī i e a o ū u* potječu od odgovarajućih vokala ishodišnog sustava. Kratki su vokali nastali i kraćenjem dugih. Govor je ekavski.

Posebnosti:

<i>ī</i>	<	kontrakcijom u <i>kī</i> ‘koji’
<i>i</i>	<	<i>ī</i> u nenaglašenom položaju – <i>bāši</i> N jd. odr. m. ‘nizak’, <i>śirōki</i> , <i>lūpi</i> 3. jd. prez., <i>brojimo</i> 1. mn. prez.
	<	<i>ě</i> u <i>viverica</i> ‘vjeverica’, <i>divōjka</i>
	<	<i>e</i> u prednaglasnom položaju u <i>limēs</i> ‘lemeš’, <i>vicēra</i> ‘večera’
<i>ē</i>	<	<i>ē</i> – <i>vešēlje</i> , <i>želēnje</i>
	<	<i>ē</i> – <i>pētšto</i> , <i>żēt</i> ‘uzeti’
	<	<i>ē</i> – <i>śrēda</i> , <i>štēna</i> , <i>pomlēšt</i> ‘pomusti’
	<	<i>ē</i> – duženjem u nezadnjemu otvorenom slogu – <i>mēsto</i> , <i>mēsec</i> , <i>vēruju</i> 3. mn. prez., <i>belēja</i> komp. ž. jd.
	<	<i>ū</i> <i>trējšet</i> ‘trideset’, <i>crēkva</i>
<i>e</i>	<	<i>ē</i> < <i>ē</i> u nenaglašenom položaju – <i>kjecitē</i> ‘klečite’ 2. mn. pres., <i>pāmet</i> , <i>petkā</i> G jd.

	<	<i>ɛ – mèxki</i> ‘mek’, <i>predè</i> 3. jd. prez.
	<	<i>ě – grexõta, švedoci</i> N mn., <i>urèx</i> ‘orah’, <i>štaréji</i> komp. m. jd.
	<	<i>ě</i> u nenaglašenom položaju – <i>mlekò</i> , <i>nezlò</i> ‘gnijezdo’
	<	<i>i</i> u <i>lešica</i> ‘lisica’
	<	<i>ə</i> u <i>cé</i> ‘što’, <i>kedé</i> ‘gdje’
	<	u prefiksima <i>pre-</i> – <i>prèvnuk</i> , <i>prénono</i> ‘pradjed’
ā	<	<i>ā – glâvu</i> A jd., <i>žnâmo</i> 1. jd. prez.
	<	<i>ā – dâñ</i> , <i>lqš</i> ‘laž’
	<	<i>ē</i> iza palatala u <i>žâj</i> ‘žed’
	<	duženjem <i>a < ɛ</i> iza <i>j-</i> u <i>jâsmik</i> ‘ječam’
	<	<i>a</i> duženjem u nezadnjem slogu, rjeđe – <i>nâše</i> ‘naše’, <i>nâzad</i>
	<	<i>ə</i> duženjem u nezadnjem slogu, rjeđe – <i>mâlin</i> ‘mlin’, <i>vâvek</i> ‘uvijek’
	<	u <i>qr < ř</i> – <i>bâržo</i> , <i>cârno</i>
	<	u <i>āl < į</i> u <i>pâlž</i> ‘puž’ (ali <i>šûnce</i> , <i>vûk</i> , <i>žût</i>)
	<	kontrakcijom u <i>gošpâ</i> , [kâ] ‘koja’
a	<	<i>ā</i> u nenaglašenom položaju – [<i>čitamo</i>] 1. mn. prez., <i>glavâ</i>
	<	<i>ə</i> primarnog i sekundarnog – <i>môžak</i> , <i>pâsić</i> , <i>maglâ</i>
	<	<i>o</i> u <i>matîka</i> ‘motika’
	<	u <i>šabóta</i> ‘subota’
	<	<i>ɛ</i> iza <i>j-</i> u <i>žajik</i> (+ metateza)
	<	u <i>ar < r</i> – <i>vârt</i> , <i>tarbùx</i> , <i>xarbât</i>
	<	u <i>al < l</i> – <i>malcât</i> ‘mučati, šutjeti’, <i>sâlža</i> ‘suza’, <i>balxâ</i> , <i>pomâlžena</i> pridj. trp. ž. jd. ‘pomuzena’ (ali <i>pûni</i>)
ō	<	<i>ō – môre</i> , <i>nôť</i> , <i>škôla</i>
	<	<i>o</i> duženjem u nezadnjemu otvorenom slogu – <i>dôbar</i> , <i>gôlup</i> , <i>pôje</i> ‘polje’, <i>škôrup</i> , <i>višôko</i>
	<	kontrakcijom u [kô] ‘koje’

<i>o</i>	<	ō u nenaglašenom položaju, npr. u nastavcima pridjevsko-zamjeničke sklonidbe, npr. D jd. ž. <i>dōbroj</i> , D jd. m. <i>dōbromu</i> , zatim u rednim brojevima izvedenim od 'sto', npr. <i>dvēštoti</i> , <i>sēštoti</i> te rjeđe u prednaglasnom položaju, npr. <i>gošpā̄</i>
	<	<i>a</i> u <i>krođivac</i> 'kradljivac'
	<	ə u <i>otāj</i> 'tať'
<i>ū</i>	<	ī – <i>śūnce</i> , <i>vūk</i> , <i>żūt</i> (ali <i>pālż</i> 'puž')
	<	ō – <i>mūš</i> , <i>pūt</i> , <i>żūb</i>
	<	duženjem ɔ u nezadnjemu otvorenom slogu – <i>būde</i> 3. jd. prez.
	<	duženjem ʃ u nezadnjemu otvorenom slogu – <i>dūga</i> neodr. pridj. ž. jd.
<i>u</i>	<	ū < ə u nenaglašenom položaju – <i>pāuk</i> , <i>rukā</i>
	<	ə – <i>żelūdac</i> , u sufiku <i>-nu</i> u glagola II. vrste – <i>dīgnut</i> inf.
	<	<i>və-</i> – <i>udováć</i>
	<	o u <i>urēx</i> 'orah'
	<	ī u <i>pūni</i>

2. Nevokali

2.1. Inventar

Sonanti			
<i>v</i>			<i>m</i>
	<i>l</i>	<i>r</i>	<i>n</i>
<i>j</i>			<i>ń</i>

Šumnici			
<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>	
<i>t</i>	<i>d</i>		
<i>c</i>		ś	ż
ń	(d)		
<i>k</i>	<i>g</i>	<i>x</i>	

2.1.1. Fonem *đ* u građi je potvrđen samo u etniku *Màdar*.

2.1.2. Fonem *v* dijelom se vlada i kao šumnik (v. 2.3.3.)

2.2. Realizacija

2.2.1. Fonemi *š*, *ž* izgovaraju se vrlo blizu [s], [z], a *c* kao [c] ili [č].

2.2.2. Iza šumnika, a ispred vokala, sonant *v* može se ostvariti kao poluvokal [u] – [*krušća*] ‘kruška’, [*prčkula*], [*smókula*].

2.2.3. Velar *g* može se izgovarati i kao [y], češće u završnoj poziciji u jednosložnim riječima, rijede u početnoj poziciji višesložnih riječi (za središnju poziciju nema potvrda): [*snēy*], [*prāy*], [*nōy*] G mn., [*lūy*], [*yušēnica*] ‘gusjenica’, [*yušenáč*] ‘osa’.

2.3. Distribucija

2.3.1. Pojedinačni se nevokali mogu nalaziti u početnom, središnjem i dočetnom položaju.

2.3.2. Prema potvrdama zamjena zvučnih nevokala bezvučnima u završnom položaju nije dosljedna ili dolazi do restitucije zvučnih: uz *obráz* ‘lice’, *žûb*, *glâd*, *jêz*, [*nâzad*] potvrđeno je *lâš*, *mûš*, *grôp*, *gôlup*, *lupêš*, *grôst*, *jâstrop* ‘jastrb’. U građi je samo jedna potvrda za zamjenu zvučnoga velarnog spiranta [y] bezvučnim x: [*vrâx*] (uz [*vrây*]).

2.3.3. Fonem *v* dijelom se vlada kao šumnik, koji je na kraju riječi i ispred bezvučnih nevokala nedosljedno zamijenjen bezvučnim frikativom *f* – *krôf*, *cârf* ‘crv’, *níxof*, *ofcâ* (ali *sâv*).

2.3.4. Dočetno *-m* zamijenjeno je s *-n* u gramatičkim morfemima (*žûbon* I jd., *pâmetin* 1. jd. prez.), u leksičkim morfemima nepromjenjivih riječi (*ôšan* ‘osam’), u imenici *Važân* ‘Uskrs’ te u prilozima *vâñ* (uz *ovâñ*) ‘ovamo’, *nâñ* (uz *onâñ*) ‘onamo’ nakon otpadanja završnog vokala.

2.3.5. Dočetno *-l* čuva se u imenica (*orâl*), pridjeva (*kîsel*, *debêl*, *vêsel*) i pridj. rad. m. jd. (*xitil*, *klâl*, *stâvil*, [*žmočîl*]).

2.3.6. Nije jasno je li *jə-* > *ji-* ili je *j-* u *jigrat* ‘igrati se’, *jîskra*, *jîme* i *jiglu* I jd. sekundarna proteza.

2.3.7. Novo protetsko *j-* dolazi u akuzativu nenaglašenog oblika zamjenice ‘one’ *jix*.

2.3.8. Sonant *l* zamijenjen je s *j* (*žegûja* ‘kopriva’, *pjûva* 3. jd. prez., *dajîna*), a u riječi *prijatel* sa *l*.

2.3.9. Rotacizam se javlja u prezentskim oblicima glagola ‘moći’ – *môren* 1. jd., *môre* 3. jd., *môreju* 3. mn.

2.3.10. Metateza je provedena u *žajik* ‘jezik’, *žikva* ‘zipka’, *šamâń* ‘sajam’ i *švenâč* ‘ušenac, uš’.

2.3.11. Rezultati sibilarizacije djelomično izostaju u imenica, npr. N mn.

mêxi, siromäxi (uz *siromäsi*), *urëxi, vûki*, no također su potvrđeni (N mn. *vnući*, *siromäsi*, uz *siromäxi*, G mn. *vrâži*).

2.3.12. U skup *zr* nije umetnuto *d* – *žerât* ‘žderati’, *žrebâc* ‘ždrijebac’.

2.3.13. Namjesto slijeda *laj* dolazi *lj* u *vešëlje*.

2.3.14.1. Zamjenjivanje nevokala u skupovima:

<i>čk > šk</i>	<i>mâška, kôška, kâška</i> ‘zmija’
<i>čm > šm</i>	<i>jâšmik</i> ‘ječam’
<i>čn > šn</i>	<i>pôsnemo</i> I. mn. prez.
<i>gl- > (gl-) > gj-</i>	<i>gjîšta, gjédamo</i> I. mn. prez.
<i>gn- > gní-</i>	<i>gníñj</i>
<i>kl- > (kl-) > kj-</i>	u <i>kjecit�</i> 2. mn. prez., <i>kj�li</i> pridj. rad. m. mn.
<i>kt > xt</i>	u <i>l�xtu</i> L jd., <i>n�xti</i> N mn., <i>n�xat</i> (analogijom prema kosim padežima)
<i>mn > vn</i>	u <i>o�avn�j�st, guvn�</i>
<i>m� > (m�) > mj</i>	u <i>�umjamo</i> I. mn. prez.
<i>nk > nk</i>	u <i>s�nke</i> ‘sanjke, saonice’
<i>p� > pc</i>	u <i>l�epca</i> N jd. komp. ž. ‘ljepša’
<i>tk- > fk-</i>	u <i>fk�t</i> ‘tkati’

2.3.14.2. Ispadanje nevokala:

<i>gn� > n�</i>	u <i>�ezl�</i> ‘gnijezdo’
<i>xt- > t-</i>	<i>t�l</i> pridj. rad. m. jd. ‘htio’
<i>kv- > k-</i>	u <i>kôška</i> ‘kvočka’
<i>p�- > c-</i>	<i>c�la</i>
<i>pt- > t-</i>	<i>tit�</i> ‘ptica’
<i>sv- > s-</i>	u <i>sek�rva</i> ‘svekrva’, <i>�arb�</i> 3. jd. prez. ‘svrbi’
<i>tsk > šk</i>	<i>Xarv�ška, xarv�ški</i>
<i>tst > št</i>	<i>bog�stvo</i>
<i>zdj > zj</i>	<i>gr�zje</i> ‘grožđe’

2.4. Podrijetlo

Nevokali *v j l r m n n̄ p b f t d c t̄ k g x* potječu od odgovarajućih nevokala u ishodišnom sustavu.

Posebnosti:

<i>v</i>	<	<i>və – vniuci, prevnuk, švenac</i> ‘ušenac, us’ (+ metateza < <i>všenac</i>) (o razvoju <i>və</i> v. i 1.3.3. te 1.4. za podrijetlo vokala <i>u</i> i podrijetlo nevokala <i>f u</i> ovom poglavljju)
	<	<i>u vaz- < vəz u Vazān N jd.</i>
<i>j</i>	<	<i>l̄ – dajīna, jūdi, pjūva</i> 3. jd. prez.
	<	<i>đ – žđj</i> ‘žedj’, <i>tūje</i> i u skupu <i>žđ – dažjā</i> G jd.
	<	<i>l</i> preko stupnja <i>l̄</i> , iza <i>k, g, a</i> ispred <i>e, i – kjěšta, kjecitě</i> 2. mn. prez., <i>gjísta</i>
	<	<i>u žj < zdj < zdəj u grōžje</i> ‘grožđe’
	<	<i>u tj < təj u [netjâk]</i>
	<	<i>ø protetsko u jix A enkl. zamj. ‘one’</i>
	<	<i>u aj < ae u brojevima 11 – 19 – jedanājšt, šešnājšt</i>
	<	<i>u posuđenicama – faměja</i> ‘obitelj’
<i>l</i>	<	<i>r u lebrō</i> (disimilacijom na daljinu)
	<	<i>l̄ u prijatel</i>
	<	<i>u āl < l̄ – pālž</i> ‘puž’ (ali je potvrđeno i <i>ū < l̄</i> u <i>šūnce, vūk, žūt</i>)
	<	<i>u al < l̄ – malcāt</i> ‘mučati, šutjeti’, <i>šálža</i> ‘suza’, <i>balxā</i> (ali je potvrđeno i <i>u < l̄</i> u <i>pūni</i>)
	<	<i>u néžlō</i> ‘gnijezdo’
	<	<i>u šlīva</i>
	<	<i>u üle</i>
<i>r</i>	<	<i>u ār < ū – cārf</i> ‘crv’, <i>cārni, bārzo</i>
	<	<i>u ar < r – vårt, tarbūx, xarbāt, bārdo</i>
	<	<i>ž u prezentskim oblicima glagola ‘moći’: móren 1. jd., móre 3. jd., móreju 3. mn.</i>

	<	<i>ŕ – mōre, r̄ibari, [vičéra], žorā</i>
<i>n</i>	<	<i>m – žûbon I jd., pâmetin 1. jd. prez.; Važân ‘Uskrs’, őšan ‘osam’, vãn (uz ovãn) ‘ovamo’, nãn (uz onãn) ‘onamo’ (v. 2.3.4.)</i>
<i>ń</i>	<	<i>n u nédra, nézlo ‘gnijezdo’, gńôj</i>
<i>f</i>	<	<i>pəv u ıfat se</i>
	<	<i>u posuđenicama – faméja, sıfit ‘tavan’</i>
	<	<i>v u finalnom položaju i ispred bezvučnih nevokala – króf, cárpf ‘crv’, níxof, ofcà (ali šáv)</i>
	<	<i>v (< və) u ftaknút ‘utaknuti, udjenuti’, ftîce ‘utiče’ 3. jd. prez.</i>
	<	<i>u skupu fk < tk u fkát ‘tkati’, fké 3. jd. prez.</i>
<i>c</i>	<	<i>č – žúc ‘žuč’, kicma</i>
<i>d</i>	<	<i>u Mâdar</i>
<i>k</i>	<	<i>g u kušterica ‘gušterica’, kãvran ‘gavran’</i>
	<	<i>x u [pot pâzoka] ‘pazuho’</i>
<i>x</i>	<	<i>k u xt < kt u lâxtu L jd.</i>
	<	<i>g u nòxat (vjerojatno analogijom prema kosim padežima) i lâxka</i>
	<	<i>k u xk (< kk) u mèxka</i>
<i>ś</i>	<	<i>ż (< žj < žd̄) u završnom položaju u dâs ‘kiša’</i>
	<	<i>c (< č) u suglasničkim skupovima – jâsmik ‘ječam’, mâska, pòsnemo ‘počnemo’</i>
	<	<i>š – škój ‘otok’, šít ‘šiti’</i>
	<	<i>s – višõko, nôs</i>
<i>ż</i>	<	<i>ż – žlîca, żenâ</i>
	<	<i>z – móžak, obráz</i>

3. Prozodija

3.1. Inventar

3.1.1. Prozodijski sustav čine tri naglaska: ${}^1 \sim \sim$, te nenaglašena kračina.

3.1.2. Dugi silabemi mogu biti samo naglašeni te mogu imati silazni i uzlazni ton.

3.1.3. Kratki silabemi mogu biti naglašeni i nenaglašeni.

3.1.4. Nenaglašene su dužine pokraćene.

3.2. Realizacija

3.2.1. Akut se ostvaruje više ravno nego uzlazno.

3.3. Distribucija

3.3.1. Opreka po kvantiteti postoji samo u naglašenom slogu (*môžak*, *môžjena* ‘moždina’, *žrebac* ‘ždrijebac’, *tovâr*, *pomedôr* ‘rajčica’); izvan naglašenog sloga ne pojavljuju se dugi silabemi.

3.3.2. U zadnjem/jedinom slogu, otvorenome i zatvorenom, mogu doći svi naglasci – *šân*, *žûb*, *dêl*, *potòk*, *ťakulôn* ‘pričalica’, *utopîl* pridj. rad. m. jd.; *dnô*, *dvâ*, *maglâ*, *gošpâ*, *letê* 3. mn. prez. U gradi izostaje potvrda za akut u otvorenom jedinom slogu. U nezadnjim slogovima također dolaze svi naglasci – *côban*, [*môžjena*], *kréjut* ‘krilo’, *prasîca*, *divôjka*, *ražumêmô* 1. mn. prez.

3.3.3. U zatvorenom zadnjem/jedinom slogu došlo je do duženja pred sonantom – *šîr*, *dîm*, *dlân*, *prignûl* pridj. rad. m. jd.

3.4. Podrijetlo naglasaka

Prozodijske se osobine izvode iz starohrvatskoga tronaglasnog sustava.

\sim	<	duženjem kratko naglašenoga otvorenog nezadnjeg sloga – <i>ôko</i> , <i>gôlup</i> , <i>lôkvâ</i> , <i>kâpat</i> inf., <i>mêšec</i> , <i>vêcer</i> , <i>pôje</i>
	<	duženjem u jedinom ili zadnjem slogu zatvorenom sonantom, npr. u imenica – <i>šîr</i> , te u pridj. rad. m. jd. – <i>klâl</i> ‘stavio’
	<	pri prenošenju naglaska na proklitiku – <i>nâ me</i> , <i>żâ néga</i>
	<	u <i>dajîna</i>
$'$	<	“ – <i>żajik</i> , <i>celô</i> , <i>glavâ</i>
	<	pri sporadičnom pomicanju kratkoga naglaska na prethodni kratki slog – <i>côban</i> , <i>sirota</i>

~	<	duženjem kratko naglašenoga otvorenog nezadnjeg sloga – <i>lěto, pläca</i> ‘trg’, <i>rälo</i>
	<	duženjem u jedinom ili zadnjem slogu zatvorenom sonantom, npr. u imenica – <i>däm, škőj</i> ‘otok’, <i>toväär</i> , te u pridj. rad. m. jd. – <i>ťapäl, ulovül, žmočil</i>
	<	pri sporadičnom pomicanju s otvorene ultime na dugu penultimu – <i>pläta, jääja</i> N mn.
	<	pri sporadičnom pomicanju s otvorene ultime na kratku penultimu – <i>plëla</i> pridj. rad. ž. jd.
~	<	– u prednaglasnom položaju – <i>glavä, néžlö</i> ‘gnijezdo’, <i>rukä, pridj. rad. ž. jd. promenila</i>
	<	– u zanaglasnom položaju – <i>bäsi</i> ‘nizak’, <i>ribar</i> , 3. jd. prez. – <i>xita, [võžil], [sisa]</i>

Zaključak

Govor Beloga pripada sjevernočakavskom dijalektu. Vokalski sustav ima pet vokala u dugim i pet u kratkim slogovima. Premda su najčešće zatvoreni, dugi se vokali *ä*, *ë* i *ö* mogu ostvariti otvorenije.

Dugi vokali mogu biti samo naglašeni, a kratki mogu biti naglašeni i ne-naglašeni. Govor je ekavski, uz poneki ikavizam. Namjesto *ə* u kratkom slogu dolazi *a* (npr. *päsit, maglä*), rjeđe *e* (u *ce* ‘što’, *kedé* ‘gdje’), dok u dugom slogu namjesto *ə* dolazi *ä* (*däñ, läş* ‘laž’). Prednji se nazal u dugom slogu iza palatala reflektirao kao *ä* u *żäj* ‘žed’¹, a u kratkom slogu iza *j* kao *a* u *żajik*. Stražnji se nazal reflektirao kao *u* i u glagola II. vrste (npr. *dignut* inf.). Slogotvorni *ř* i *r* reflektirali su se kao *är* i *ar* (*bäरzo, cäरno; värt, tarbüx*), dok je refleks slogotvornih *ł* i *l* dvojak. U kratkim slogovima u načelu je *ł* > *al* (*šälža* ‘suza’, *balxä*), a rjeđe *ł* > *u* (*püni*). U dugim slogovima *ł* > *ü* (*sünce, vük, žüt*), a rjeđe je *ł* > *äł* (*päłž* ‘puž’).

Sustav nevokala ima 7 sonanata i 12 šumnika te se pojavljuje *đ* kao rubni fonem, koji je u građi potvrđen samo u jednome primjeru (*Mädar*). Govor je cakavski. Polazno je *í* ostalo nepromijenjeno (*nötí*), a *đ* je dalo *j* (*żäj* ‘žed’). Zamjena zvučnih šumnika bezvučnima na kraju riječi nije dosljedna pa je uz primjere poput *läş, müs, gròp* potvrđeno i *žüb, gläd, jēż*. Rezultati sibilizacije u imenica djelomično izostaju (*urëxi, vüki*), no također su i potvrđeni (*vnući*). Nastavačno *-m* te *-m* u nepromjenjivim riječima dalo je *-n* (*öšan* ‘osam’, *žübon* I jd.), a dočetno se *-l* čuva (*oräl, debël, stävil* pridj. rad. m. jd.). Polazni sonant *ł* najčešće je zamijenjen s *j* (*pjuvä* 3. jd. prez., *dajña*).

Govor je Beloga tronaglasni (¹ ^ ~), bez nenaglašenih dužina. Naglasci su uglavnom na starome mjestu, uz sporadična pomicanja s otvorene ultime na kratku ili dugu penultimu (*sirota, plăta*). Za govor je karakteristično i kraćenje prednaglasnih i zanaglasnih dužina (*glavá; ríbar*) te duženje kratko naglašenoga otvorenoga nezadnjeg sloga (*lěto, ôko*).

Grada i literatura

MARČEC, SNJEŽANA. Upitnik za HJA – Beli (u rukopisu, bez oznake godine)

***1981. *Fonočeski opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opštесlovenskim lingvističkim atlasom*. Posebna izdanja ANU BiH, LV/9. Sarajevo.

The phonological description of the Beli speech

Summary

The article addresses the description of the Beli speech phonemic system, a local speech of the Cres island. Phonemic system was described on the basis of the standardized questionnaire in the *Croatian Linguistic Atlas*. The Beli speech appertains to North-čakavian dialects. The author describes the phonemic inventory, the distribution and origin of units in the vowel, consonant and accentual system. The vowel system is composed of five vowels in long syllables (i, ē, ā, ō, ū) and five vowels in short syllables (i, e, a, o, u). The consonant system has 19 units. Also ð appears as a marginal phoneme. Long vowels can be accentuated, and short ones can be both accentuated and unaccented. The speech has three accents (¹ ^ ~), without unaccented lengths.

Ključne riječi: fonologija, Beli, Hrvatski jezični atlas, ekavski dijalekt, čakavsko narječe

Key words: phonology, Beli, Croatian Linguistic Atlas, Ekavian dialect, Čakavian dialect group